

ZGODNJA

DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi poli, in velja po pošti za celo leto 4 gl. 60 kr., za pol leta 2 gl. 40 kr., za četert leta 1 gl. 30 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 4 gl., za pol leta 2 gl., za četert leta 1 gl., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej.

Tečaj XL.

V Ljubljani, 8. mal. serpana 1887.

List 27.

Marijino obiskanje.

(Cerkvica Marijinega obiskovanja pri sv. Janezu v Gorah.)

Bilo je četerto nedeljo po veliki noči, 8. maja t. l., ko smo jezdili na konjičkih iz Jeruzalema skozi Jafiška vrata. Kakih 20 minut smo jahali po ravni cesti. Potem pa krenemo na levo po silo slabi in kamniti stezi, ki pelje v gore in v pušavo sv. Janeza Kerstnika. Kmalu ob poti vidi se neko zidovje, ondi je samostan nezedinjenih gerkov; imenuje se pri Sv. Križu. Pervo cerkev postavil je bil tu že v 7. stoletji cesar Heraklij. Več pisavcev terdi, da je tu zrastle drevo, iz katerega je bil sv. Križ narejen. Nadalje šli smo čez silo revno in kamnitno žitno polje. Solnce nam je zelo prigrevalo, in vendar smo prišli in stopili raz konjičev za hladnim debelim zidovjem rojstnega kraja in cerkve Gospodovega napovedovalca. Pozneje ogledamo si nekoliko nižje od ene strani v živo skalo izsekano steno, nekdanj sobico od Caharijeve hiše; tu je bil rojen kerstnik Gospodov. Na desni strani v zidu je shranjen z mrežo zagrajen kamen, katerega je on rabil v pušavi, rabil za navadno „leco“, kjer je klical, da naj pripravljajo pot Gospodov. Na dalje se podamo na kakih 200 metrov oddaljeno nekdanjo pristavo Caharijevo, in sedaj lepo malo cerkvico, katera se imenuje „cerkev Marijinega obiskovanja“ ali „Magnificat“. Obzidana je okoli z visokim zidom in debele vrata zapirajo vhod. V glavnem oltarčku predstavlja se podoba prvega trenutka, ko je prišla presv. Devica k svoji teti, in kako se Jožef in Caharija pozdravljata in ko sluga osliče proč pelje. V zidu na desni strani se hrani kamen, na katerega je bila položila ali skrila mati Elizabeta 2letnega Kerstnika pred Herodovimi vojaki in naravna terdoba kamnova zmehčela se je kakor vosek, kar se še zdaj vidi.

In ko je bilo neko besedovanje in vprašanje, kdaj je bila sv. Devica prišla sama tako daljno pot v Judove gore obiskat svojo teto, naj spregovorim pri tej priliki le to, da ko sem s svojo radovednostjo povsod rad kaj pregledoval, bral sem tudi tam v neki debeli knjigi „mišljenje zveličane Katarine Emerih“ sledeče razodenje, katero je sicer le pobožna misel. Pravi namreč: „Videla sem — — — Berž ko je bil Gabriel sv. Devici v Nazaretu oznanil, da bode Mati Božja, omenil ji je tudi od njene tete; bilo je ob koncu sušca. O oznanjenju Gabrielovem ne pove ničesar Jožefu, samo to

reče, da silno želi obiskati svojo teto Elizabeto v Judovih gorah, kakih 30 minut hoda.“

Nadalje pravi Katarina: „Berž po polnoči sem videla, kako je Jožef napravil in v vrečo spravil več reči in nekaj mizarskega orodja, in sv. Devica pa je nekaj svojih ročnih del povezovala in vse bil je Jožef potem na oslico navezal in šla sta v temi. Za varhinjo ostala je Jožefova sestra. Elizabeta v Gorah pa je povedala soprogu svojemu, Cahariju, da se vsak dan nadja, da jo obišče Marija iz Nazareta. Odgovoril ji pa je, da naj nikar ne misli tega, da bi se še le novo poročena na tako daljno pot podala. Ona pa reče: „Jaz pa jo ravno vsak čas pričakujem.“ Zaradi tega je večino dneva čakala na pristavi, mimo katere derži prva pot iz Nazareta po Terebinškem dolu. Res ni bilo njeno čakanje dolgo, — neprevidoma zakliče: „Od kod meni ta sreča?“ In: „Blažena si med ženami! — —“ — Ta pozdrav, kakor menijo, — je bil ravno pri tistem studenčku, ki je še sedaj za cerkvenim ozidjem.

Pristavek. God obiskovanja Marije Device je zelo ljubeznjiv, pri vernikih priljubljen. Častitljiva služabnica Božja „Marija od Jezusa“ (iz Agrede) je imela polno priserčnih razodevanj o tem Marijinem bivanju pri Elizabeti v Gorah.

Pravi n. pr., da v tisti hiši je služila dekla, ki je bila hudovoljnega značaja, nepokojna, nagle jeze, navajena na kletvinjo in preklinjevanje. Pri teh in še drugih pregrehab je bila sicer do svojih hišnih višjih vbogljiva; sicer pa je bila vsa v oblasti satanovi in drugih hudobnih duhov, ki so jo silo in neprenehoma terpinčili že 14 lét; le kedar je bila blizo Marije, takrat je bila mirna; hudobnih duhov bilo je namreč groza in so bežali pred bližnjim Jezusom. Ta pregrešna ženska je torej začela Marijo zelo spoštovati in silno ljubiti, ji postreči, kar in kjer je le mogla, ker bila je sicer usmiljenega, občutljivega serca. Nebeska Kraljica je vidila in poznala nagnjenja te služabnice, stan njene vesti, nevarnost njene duše in zlobnost hudobnih duhov zoper njo. Vedila je Marija, da njeno terpljenje je kazen za njene grehe; vendar je molila za rešenje, ji pridobila poboljšanje, odpuščanje, zdravje in zveličanje njene duše. (Gl.: „Geistl. Stadt Gottes“, Mar. von Agreda, 2. zvez. Regensb., Pustet, str. 180—81.) Zato prav lepo „Ott“ o Marijinem obiskovanju piše in pravi med drugim: „Kdo pač bo mogel popisati blagoslov, ki ga je Marija razširjala v hiši pobožnega Caharija in v Bogu blaž

Elizabete? Kjer je Marija, tam stanuje mir, tam je tolažilo, sveto veselje, tam je — Jezus, polnost vsih milost.“

O molite po hišah, da bo Marija tudi vas obiskovala. Kolike grozne nesreče se godijo pri družinah, katerih Marija ne obiskuje! Da ne bo mogla v vaših stanovanjih prebivati kletvinja, pijančevanje in druge pregrehe, kličite Marijo, da vas naj hodi obiskovat. Molite s sv. Alfonsom tako-le:

„O moja Kraljica, kako hitiš obiskat družino sv. Elizabete in s svojim obiskanjem jo posvetit; o obišči tudi kmalo ubogo stanovanje moje duše. Hiti, o Marija, sej Ti bolj kot jest veš, kako sem reven, koliko hudega mi žuga in me vleče k večnemu pogubljenju. Obiskuj me pogosto v mojem življenju, obišči me pa posebno o moji smertni uri, ker takrat mi bo tvoja pomoč še veliko bolj potrebna... Prosi tedaj za-me, o Marija, in priporoči me svojemu Sinu. Amen.“

Družba zoper družbo. Vojska zoper vojsko.

(Dalje.)

12. Duhovni in svetovni oblastniki in vodniki, ki so udje III. reda, z nauki in povelji tudi sami dajejo lep, čverst in dober izgled svojim izročnim, izgled pravega kerščanskega, pobožnega in čednostnega življenja, kajti dandanes je naukov, dovolj in opominjanja mnogo, a dobrih izgledov malo.

13. Tretjeredniki zložijo pri mesečnem redovnem shodu nekoliko darov skupaj, ti se obračajo za bolane in siromašne brate in sestre, pa tudi za druge potrebne; za lepoto redovnega altarja in cerkve, v kateri je III. red ustanovljen, ter za druge dobre, svete in koristne naprave. 14. Obiskujejo bolane brate in sestre, jih tolažijo in za dobro pripravo srečne smerti skerbijo, umerle skupno k pogrebu spremljajo in združeni za večni pokoj pokojnega sv. rožni venec molijo, mašniki se za njih duše pri sv. maši, neduhovni pa pri sv. obhajilu spominjajo. 15. Udje III. reda po slavnem izgledu svojega začetnika in serafinskega Očeta sv. Frančiška častijo, ljubijo in nasledujejo presveto betlehemsko dete Jezusa, premišlujejo njegovo sv. uboštvo in ponižanje, krotkost in ljubezen; njegovo življenje in bitko terpljenje. Serčno pobožnost imajo do Jezusa križanega in do njegovih presvetih peterih ran; radi obiskujejo sv. križev pot. Posebno pa častijo, ljubijo in spoštujejo Jezusa Kristusa presveto naj ljubeznjivše serce, kajti tudi III. red sv. Frančiška je posvečen in darovan še posebno Jezusovemu presv. Sercu. Sveti Oče Pij IX. blaženega spomina, so prošnje vseh treh naj višjih poglavarjev pravega reda Frančiškovega dobrotljivo sprejeli in dovolili, da se vsi trije redovi sv. Frančiška darujejo in posvetijo Jezusovemu presv. Sercu. Namestnik sv. Frančiška na zemlji, to je, redovni general, so šli osebno iz Rima na Francosko, v ono slavno svetišče, kjer se je to Božje presv. Serce zveličani Margariti Alakok bilo prikazalo in razodelo; došle so bile velike procesije bratov in sester III. reda na to sveto mesto, in tu so redovni general, med veliko službo Božjo, tudi še posebej darovali in posvetili III. red in vse vprične in nevprične ude tega reda, sedanje in prihodnje, presvetemu Sercu Božjega Sina, Boga in človeka Jezusa Kristusa Gospoda in Odrešenika našega. (Več o tem se bere v Zvončku sv. Frančiška v zvezkih od 1882. do 1884 leta).

Nadalje so vsi tretjeredniki pod posebnim varstvom blažene Device Marije brez madeža izvirnega greha spočete, ker Ona je varhinja in zaštitnica vseh treh redov sv. Frančiška. Pod Njeno posebno varstvo in obrambo je toraj postavljen III. red in udje njegovi; toraj tretjeredniki še posebno častijo, ljubijo, spoštujejo, to brezmadežno, deviško Božjo Mater, vselej devico Marijo; služabniki so in služabnice nebeške naše ljube Gospé in Kraljice angeljev in svetnikov. Ubogo in presveto betlehemsko Dete, Bog človek v preravnem podzemeljskem hlevcu; Jezus Kristus, križana ljubezen, Njegovo sveto trudapolno življenje in bridko terpljenje; Njegove presv. rane in njegovo naj ljubeznjivši Serce; Božja Mati, brez madeža izvirnega greha spočeta, vselej devica Marija; — to so udom sv. III. reda vzori in nagibi vse pobožnosti, češčenja in ljubezni, spokornosti in delavnosti za vse dobro.

16. Tretjeredniki imajo detinsko ljubezen in vdanost do sv. matere katoliške Cerkve, so ji poslušni in zvesto spolnujejo vse njene zapovedi in povelja, pa tudi v prostovoljni ljubezni in spoštljivosti vse njene želje, sovéte in priporočila; so verni in ljubijoči sinovi in hčere sv. Očeta namestnika Kristusovega na zemlji, in z Njimi zedinjenih škofov in mašnikov. Zoa kedo reči: Vse to, bi bilo dobro, koristno in neizrekljivo lepo, ko bi vse tako v resnici bilo.

Da se pa vse to doseže, treba je: ljudém tretji red oznanjevati, s pridižnice in o drugih prilikah priporočati, prav dobro ga razložiti, ljudí podučiti, razkazati njegove dolžnosti, ki so prav lahke, njegove koristi in dobrote; ki jih tako obilno delí. To se smé po vsi pravici oznanjevati in priporočati, kar sveti Oče rimski papež in apostoljski namestniki škofje serčno želijo in priporočajo. Treba pa je, da se vse ono v 16. točkah kratko omenjeno zveršuje, redovna skupščina dobro vredí itd.

Župnijska cerkev, v kateri je skupščina III. reda ustanovljena, je potem redovna cerkev, ima potem velike in obilne odpustke vseh rimskih postajnih cerkev ali štacijonov. Ti obilni odpustki so vse adventne nedelje, božične praznike, novo leto ss. treh Kraljev dan, vse tri predpepelnične nedelje, vse dni 40danskega posta, velikonočno nedeljo in vso osmioo. Sv. Marka dan, vse tri križeve dni, na vnebohod Kristusov, binokoštuo saboto, nedeljo, in vse štiri kvatre v letu, tri kvaterne postne dni v tednu. Poleg tega so pa popolni odpustki vsaki mesec pri redovnem shodu. En dan v mescu, ki si ga vsak sam izvoli. Vsi popolni in nepopolni odpustki in vse pravice zadobijo iz najsvetejših krajev, Jeruzalema, Rima, Porcijunkule in od sv. apost. Jakoba iz Kompostele. Poleg tega je pa še odpustkov, kateri se gotove dni v letu zadobijo. Na uneve odpustkov rimskih štacijonov se obiše cerkev, v kateri je tretji red ustanovljen, in se moli po namenu sv. cerkve. Ti štacijonski odpustki se prav lahko zadobijo, ker se ne zahteva za vse spoved in sv. obhajilo; veliki čertek, vel. nedeljo, vnebohod Kristusov, Binokoštua nedelja in božični dan so popolni štacijonski odpustki; za nje se zahteva spoved in sv. obhajilo, obiskanje cerkve, v kateri je III. red. Vsi drugi zgoraj omenjeni dnevi v letu so pa štacijonski nepopolni odpustki po sedem, deset, petnajst, petindvajset in po 30 lét, in vselej še tolikrat 40 dni. Za vse se zahteva stan posvečujoče milosti božje, obiskanje cerkve, v kateri tretji red ima svoj sedež, in molitev po namenu sv. Cerkve. Taka župnijska cerkev, v kateri je III. red ustanovljen, ima tudi porcijunkulo, ali porcijunkulske odpustke 2. avgusta. (Kaj več o tem glej vstanovo tretjega reda po Leonu XIII od leta 1883, 30. majnika vravnano, ali redovno kujigo „Pot v nebesa“ od P. Miklavža

Mežnariča v Mariboru). Kako ginljivo je, ko se v cerkvi očitno podeli redovni blagoslov ali vesoljna odveza, devetkrat v letu. Dvakrat v letu pa slovesni papežev blagoslov, vesoljna odveza; in papežev blagoslov je vselej sklenjen s popolnim odpustkom, toraj se le ta zamore vselej o tej priliki zadobiti. Niso li to velike milosti in obilne dobrote?

(Dalje nasl.)

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane. (*Gosp. Jož. Jeriča katoliška bukvarna in tiskarna; katoliško tiskovno društvo.*) G. Jož. Jerič je s pomočjo in darežljivostjo nekterih prijateljev vstanovil katoliško bukvarno in tiskarno. Ti napravi je s svojim modrim in previdnim ravnanjem, če tudi med pritežnostmi, v malo letih tako vterdil, da je njun obstoj zagotovljen. Da se pa doseže namen teh naprav tako, kakor je sam želel precej od začetka, da naj bo namreč v resnično korist Slovencev, je bilo potreba poskerbeti tudi za to, komu naj se napravi za stalno izročite, in pa, da se dobi vsaj nekoliko stalne podpore za izdajo res dobrih tiskovin. V ta namen se vstanavlja v Ljubljani „katoliško tiskovno društvo“, kakor „Slovenec“ naznanja 2. t. m. v št. 147. Poroča namreč, to-le:

„Znano je, da, kjer koli zavedni katoličanje prebivajo, trudijo se ter prizadevajo za povzdigo poštetnega kerščanskega tiskarstva, dobro vedoč, da je res to dandanes prevelika moč, po kateri dobaja največ dobrega, pa nasproti tudi največ hudega med svet. K dosegu tega namena snujejo se razna društva; zlasti tiskovna društva skoraj da so že vstanovljena po vseh glavnih mestih in deželah.

Pri nas nam je tega društva še manjkalo; tajiti pa in prezreti gotovo ne more nikdo, kdor pozná potrebe in zla današnjega časa, da je tudi pri nas katoliško tiskovno društvo tako dobro potrebno, kakor povsod drugod. Zbralo se je toraj nekaj gospodov v osnovalni odbor, ki so pravila za tako društvo osnovali in sestavili, ter jih predložili visoki vladi v poterjenje. Visoka c. kr. vlada je dné 17. junija tek. leta res poterdila, „da je tiskovno katoliško društvo v Ljubljani pravno vstanovljeno“, kar je osnovalnemu odboru slavni mestni magistrat po sporazumljenji z visoko deželno vlado 27. preteklega meseca naznanil in izročil.

Poterjena pravila razglasimo o svojem času; danes podamo le kratek posnetek, da vsak vé, zakaj da gré ter zamore, če ga je volja, društvu kot ud pristopiti:

„Ustanovi se v Ljubljani katoliško tiskovno društvo, kteremu so pokrovitelj mil. knezoškof Ljubljanski.“ — „Namen tiskovnega društva je izdavanje in razširjevanje dobrih knjig in drugih tiskovin razne vsebine, v versko-narodnem in avstrijsko-patrijotičnem duhu vredovanih.“ — „Sredstva k dosegu namena bodo darovi dobrotnikov, vplačila vstanovnikov in letnina društvenih udov. Dobrotnik postane, kedor društvu daruje saj 100 gld.; vstanovnik, kdor h krati plača 20 gld.; udje pa odrajujejo na leto po 1 gld.“ — „Za stalno vodstvo bode izvolil prvi občni zbor 14 odbornikov, enega pa imenujejo mil. knezoškof sami. Ta občni zbor se bode sklical takoj, da se le oglasi primérno število udov k tiskovnemu društvu. Odborniki se volijo na tri leta, ki pa zamorejo potem zopet voljeni biti v občnem zboru.“

Do prvega občnega zbora sprejemal bode osnovalni odbor ude, kateri se bodo oglašali za pristop k tiskovnemu društvu. V osnovalnem odboru pa so preč. gospodje: dr. Janez Kulavic in Karol Klun, kanonika; Jos. Jerič, vpok. župnik; dr. Fr. Lampe, profesor; Anton Keržič, katehet, in Matija Kolar, stolni vikar.

Lepo prosimo, naj se dobro misleči urno oglašajo ter pristopajo k katoliškemu tiskovnemu društvu, da se čem preje skliče občni zbor ter izvoli stalno vodstvo, katero bi zamoglo pričeti redno delovanje. Bog pomози in podpirateljji vsega dobrega!“

V Ternovem v Ljubljani, kjer imajo v cerkvi na stranskem oltarji ss. Cirila in Metoda, so letošnji god teh aposteljinov praznovali slovesno. — Že nedeljo poprej je bil govor o ss. Cirilu in Metodu, ki je pojasnoval, kako nas ss. brata vterjujeta s svojim naukom in zgledom, da se terdno oklenimo edino prave vere, katero nam oznanja namestnik Kristusov, in da molimo za ločene brate, da bi se kmalu združili s kat. Cerkvijo. Pripravniki ljubljanski so z vbranim petjem povzdigovali slovesnost. — V torek so se brale sv. maše pri oltarji ss. Cirila in Metoda in mnogo pobožnih vernih je pristopilo k sv. obhajilu, ki so ga darovali za ločene brate. Za sklep so bile zvečer litanije pred bogato ozaljšanim oltarjem, pri katerih se je zbralo obilo pobožnega ljudstva. — Bog daj na priprošnjo ss. Cirila in Metoda in vsled molitev pobožnih katoličanov, da se Slovani katoliški vterdijo v edinopravi veri, razkolni pa, da se povernejo vanjo, ter bodo vsi eno! — V to pomози Bog tudi po bratovščini ss. Cirila in Metoda!

Iz Železnikov, 2. julija. (*Delitev sv. birme.*) Zapiši, cenjena „Danica“, v svoje zgodovinske predale veselo poročilo, da se nahaja med mnogimi drugimi duhovnjaki, ki so bile tako srečne, o zadnji kanonični vizitaciji po milostljivem in prevzvišenem knezoškofu gosp. dr. Jak. Missiju počastene in obiskane biti, tudi naša. Mnogokrat se je o taci in enakih prilikah naš od visocih gorá obdani kraj zavil v praznično obleko; — tako vender, kakor ta pot, še nobenkrat ne. Da so se stanovniki na to slavnost že dolgo poprej veselili in primérne priprave snovali, je jasno samo po sebi. Toraj je bil terg tudi do pravega časa, kar se dá, lepo ozališan. Pri vhodu stal je k dvema šibkima in visokima mlajema prislonjen lepi slavolok, ki ga je bil zgotovil in naslikal še rajni dobro znani Poljanski kipar Štef. Šubic. Verh slavoloka so znamenja knezoškofovega dostojanstva, mitra na blazini in spodaj navskriž položena škofev križ in palica. Pod tem je napis:

„Pozdravljenje, Božji mir
Bodi, vikši Ti pastir!“

Nakinčan je bil ta slavolok še z zastavami: papeževo (belo-rumeno); avstrijsko (belo-rudečo); cesarsko (černo-rumeno); bavarsko (belo-modro), in dvema narodnima. Tukaj tedaj je na večer 24. rožnika okoli 1/28ih pričakala mil. gosp. nadpastirja v prvi versti šolska mladina s tremi zastavami, šolsko, cesarsko in avstrijsko; naprej je stalo razverstenno ob stranéh ceste obilno ljudstva; prišlo je bilo tudi bralno društvo s svojo zastavo. Navzoči g. učitelj je prvi pozdravil v imenu zbrane šolske mladine mil. gosp. knezoškofa in prosil za vse svetega blagoslova. V počasni vožnji peljali so so se na to milostljivi gosp. nadpastir skoz v spodnje Železnike, koder so bile z raznoverstnimi zastavami lepo in obilno ozališane hiše treh gg. bratov Globočnikov; — ob fužini je bil razpet čez cesto ob dva šibka mlaja priterjen zelen venec, podlaga temu pa ste bili ob

stranéh dve slikani piramidi (tudi delo Š Š.), vsaka na verhu ozališana s tremi zastavami: papeževo, cesarsko in národno (živi izraz slovenske príslovice: vse za vero, cesarja, dom). V daljnem, zgornjem oddelku terga postavljén je bil tako zali, masívno in pravilno iz lesa narejeni snežno-beli slavolok, kakor se jih o enakih prilikah razun v mestih menda le malo vidi. Nad obokom na sprednji strani stalo je napisano z narodnimi barvami:

„Z radostjo sprejetemu knezo-škofu Jakobu“;
na zadnji strani pa:

„Zvestemu nadpastirju zvesto-vdane ovčice.“

Verh slavoloka okinčan je bil v simetrični primeri z jako lepim slikanim gerbom gg. knezo-škofov Ljubljanskih (tudi še delo † Št. Š.), nad njim vihrala je velika papeževa, spodaj ob stranéh gerba pa 2 cesarski in 4 narodne zastave. (Konec nasl.)

O Škofovem prirodu. *)

Ovčice prihitíte,
Veselo počastíte
Patirja vikšega!
On vas blagoslovljuje
In z blagri osrečuje
Premilega sercá.

Duha modrosti Božje,
Za vero vse orožje,
Duha terdné moči;
Razumnosti, spoznanja,
Luč svetega ravnanja,
Duh sveti nam delí.

Aposteljnom enako
Ovčico ljubi vsako,
Obišče željno vas
Vse v Bogu zveseliti,
Vas hoče srečne st'riti,
Za zdaj in večni čas.

Zato vsi pokleknimo,
Molimo in recimo:
O Bog! usliši nas!
Nam škofa blagodari,
Jih hudega obvari.
Te prosimo na glas.

On malih ne pozabi.
Jih milo k sebi vabi,
Jim lepih ukov dá;
Jih v veri poterjuje
Goreče podeluje.
Jim svetega Duha.

Usliši nas, Bog večni!
Oh daj, da bodo srečni,
Poverni trud že zdaj.
Končavši britke boje
Pa v sredi čede svoje
Naj bodo vekomaj! —

Iz Kopra, 3. julija 1887. (*Sveti Nazár; tombola; nova maša.*) Dne 19. junija bil je za Koper velik praznik Praznovali smo spomin sv. Nazarja, ki je patron koperske škofije.

Prišlo je bilo mnogo ljudstva iz raznih krajev, tudi mil. gosp. škof iz Tersta so nas počastili.

Na sredi cerkve postavili so pod baldahin dopersen sreberni kip sv. Nazarija. Romarji so marljivo poljubovali blagoslovljeni kip. Med veliko mašo pa so ščipali sveče, ki so gorele krog sv. podobe. Večkrat je bilo treba sveče nadomestiti z novimi, ker v kratkem času ostal je sam še stenj. S takim voskom menda potem kadijo zoper nevihte, bolezni itd., na kar kot blagoslovilo veliko zaupajo. Po škofovi maši bil je spreved po mestu. Štirje duhovni so nosili kip sv. Nazarija v sprevodu. Popoldan bilo je viditi kosti sv. Nazarija v stekleni posodi za oltarjem.

Ta dan je bilo mnogo ljudi došlo po suhem, pa tudi več parnikov je priplulo v Koper k slovesnostim.

Od tega svetnika mi do sedaj ni bilo nič znano, in kar sem zvedil tukaj, naj nekoliko povém.

Leta 601 je bil tu pri veliki cerkvi neki cerkovnik po imenu Martin. Bil je izgleden cerkovnik in se ni

*) Kdo je to pesem zložil, ni znano; berž ko ne, rajni č. g. župnik Jak. Burja. Ker je zdaj ravno čas nadpastirskih obiskovanj po Slovenskem, ponudimo jo (popravljen) gg. pevcem, ako bi „za spremembo“ utegnili komu poslužiti. Naprev ji je napravil menda rajni škofjeloški učitelj gosp. Tribuč. —
Iz Železnikov.

bal cerkve, kar se simo tamo nahaja. Ko je svoj posel zveršil, je večkrat pozno v večer molil v cerkvi. Večkrat pa je med molitvijo vidil, kako je neka svitloba prihajala ali sijala proti velikemu oltarju. Med tem časom pa je neki pobožen mestjan v spanji imel prikazen, da je prišel angelj k njemu in mu je rekel, da pod velikim oltarjem počiva truplo svetnika Nazarija. Na to so začeli kopati, pa prvič nič niso našli. Ko so drugič kopali, zadeli so na plošo rakve, na kateri je bil latinski napis; Nazárij, prvi koparski škof.

Ko so rakev odperli, našli so še celo truplo in tablico na persih z napisom: Nazarij, prvi koparski škof, umerl 19. junija. (Letne številke ni bilo.)

Pokazalo pa se je kmalo, da je telo kakih 100 lét počivalo, in da je sv. Nazar umerl okoli l. 500 po Kr.

Nato je bilo precej nekaj bolnikov naglo ozdravljenih, ko so se dotaknuli svetega trupla. Zgodilo se je več čudežev tako, da je tadanji Oglejski patrijarh dal stvar preiskavati in bil je potem Nazarij razglašen za svetnika in za Oglejski patrijarhat njegov praznik postavljen na 19. junija. *)

Pozneje so bili Benečanje odpeljali truplo sv. Nazarija, pa dobil ga je Koper zopet nazaj. V Benedkah pa obhajajo tudi praznik, tam in še drugod na Primorskem. Toliko je gotovega o sv. Nazariju.

Ljudje hočejo vedeti, da je bil sv. Nazarij kmečkega slovenskega stanú in rodú, doma v Truščah, kake 3 ure od Kopra.

Na binkoštni ponedeljek popoldan bila je tombola za tukajšno sirotišnico. Tombola se je veršila na velikem tergu pred stoljno cerkvijo. Ljudi bilo je mnogo.

Dobitki bili so v denarjih. Perva tombola je bila 100 gld., druga pa 50 gld. Drugi dobitki bili so manji.

Mali deček iz sirotišnice je vzdigoval številke. Se vé, kdor je dobitok odnesel, je tudi dečka malo obdaroval.

Tukaj je sirotišnica za dečke in deklice. Da je manjša nego v Ljubljani, to je jasno, ker je tudi ljudi manj. — Pervega maja je obhajal novo mašo č. P. frančiškan Stanislav Kocijančič, doma v Truščah.

To omenim posebuo zato, ker je ta edini redovni duhovnik v Kopru, da je Slovenec. Drugi patri so Hervati ali Dalmatini, in pa Italijani. Tu sta dva samostana; frančiškanski in kapucinski. Redovniki so postrežljivi; pa, kakor se vidi in govori, so redovniki tukaj ubožni.

Iv. K.

Zvonček iz Zagreba. Bil sem ponukan, da naj se „zvonček iz Zagreba“ tudi v blagem slovenskem katoliško-cerkvenem časopisu „Zgodnji Danici“ oglasi v slavo Bogu in blagor narodu slovenskemu.

Mnogim je milo in drago, kar sem od nekterih sam čul, da večkrat kaj zaslišijo iz glavnega grada Jugoslovenske. Zakaj bi pa tudi ne, ker brati nas rod; brati nas Sava! Brati nas vera jedino prava.

Prav in spodobno je, da se bolje drugi na družega oziramo; dobro, koristno, blago, častito, vzvišeno in vse lepo; da drugi od družega dobro posnemamo, drugi družemu bratovsko roko podajamo in se podpiramo.

Kadar pa zapazimo kaj slabega, nedostojnega, ne pravega in ne lepega; zopet rečemo: brate, tega nikar, to odpravi i. t. d.

Tu nam nikdo ne more veleovati: brate, pometaj pred svojim pragom; ker naš veliki prag je katoliška Cerква; poleg tega pa manji prag, Jugoslovenija.

Posebno pa, bratje Slovenci, z večjo ljubeznijo in marljivostjo podpirajmo dobre časnike, ki so katoliškega

*) Tudi naša (Ljubljanska) cerkvena pratika ga ima ta dan. Vr.

duha in pobožnega — čednostnega značaja in obsega. Prosim, naj mi bo dovoljeno nekoliko pregovoriti o prijetnem časopisu v snopičih; to je: „Cvetje iz vertov sv. Frančiška.“ Moje žive dni! tako nizka cena: 70 kr. s poštino vred, za 12 snopičev tako verlega, lepega, koristnega, pobožno-krepostnega obsežka! Pa toliko nerganja in nasprotvanja od nekotjih strani! Ako se smé ktera dobra stvar in koristno berilo z dobro vestjo tudi z lece vernemu narodu priporočati; se gotovo more „Cvetje.“ Mnogi smo žalostni, ko čujemo, da se to ljubo „Cvetje“ zanemarja in prezira (?). Nečastno in jako porugljivo je za nas Slovence, ako „Cvetje“ ne dobi zdatne podpore, in bi se moralo osuti in prenehati. Pogledimo Nemce, verle katolike, in njihov mesečni pobožni časopis: „St. Francisci Glöcklein“, kako daleč je razširjen, koliko naročnikov in podpornikov ima. Ni naša Slovenija tako mala ne, da bi ne bilo lahko tisuče naročnikov.*) Nikar ne gledimo, na to in ono malo napako, vsaj si je ne izmišljajmo. Ne smemo se preveč ozirati na kake osebnosti, akoprav našim nazorom ne ugajajo. Poznam ljudi, ki so ravno po čitanju „Cvetja“ postali verliši, boljši in pobožniši kritjani. Le verjemite, gotovo „Cvetje“ mnogo dobrega vzrokuje. Pa še več bi dobrega storilo, ko bi bilo vernemu narodu toplo priporočano in svetovano.

Jaz, ki to pišem, se ne vtikam dosti v politiko. Moja politika je sv. katoliška Cerkev, avstrijsko domoljubje; vendar serčno ljubim naš slovenski narod in mu vse naj boljše želim.

Moram pa nekoliko tu omeniti neko nedrago politično stvar. Pri nas na Hervatskem so se veršile volitve v „zemaljski sabor.“ Delala je sila, zvijače, slepila, protenje, obljube, darila in podkupovanje z vinom, rakijo, smodkami itd. za večino kandidatov stranki, ki ima napis in naslov: „narodna stranka,“ v istini pa je „madžaronska.“

Tisza, ministerski predsednik, kalvinar, je po svojih ljudéh dosti lomastil in tlačil nasprotnike. Mnogi poslanci narodne, v istini madžarske stranke, so se javno v saboru glasili in potegnili za protikatoliškega dr. Spevca, useučilišnega profesorja, toraj nasproti pravi sv. kat. veri in cerkvi. Ali ni čudo in silno žalostno, da še sedaj celo katoliški možje glasujejo za takove kandidate „narodne stranke?“ — (Dalje nasl.)

Sveti Urh.

Sveti Urh, pozdravljen bodi!
V zalih čednostih bogat;
Kdor za tabo verno hodi,
Jezusov kedaj bo svat.

Si grofovskih sin rodnikov,
A ni mar ti žlahtni stan;
Ločiš mlad se od verstnikov,
In odideš v samostan.

Tu samotni si v molitvi,
Samemu živiš Bogú;
Pripravlja se k izvolitvi
Se najvišega stanú.

*) Nam ni znano, da bi se ta list preziral, ali da bi bili čitatelji nezadovoljni z njim, slišali smo tudi, da je imel veliko naročnikov; čuli smo samo opombe o kaki besedi na platnicah, da bi bilo pray, ako bi je ne bilo; druge kritike nobene ne, pač pa pohvalo, ki res „Cvetju“ gre, in željo, da bi redoma dalje izhajalo. Vr.

Da odbijaš zmaja pšice,
D'vištva da ohraniš kras,
Nosiš vedno — dar svetnice — *)
Okrog ledja ojstri pas.

Ni pa Božja volja bila,
Da bi skrit bil zali svet;
Tvojih zgledov luč svetila
Naj ljudém bi v širni svét.

Tvojih čednost kinč. vladika,
Blagi Alberon, spozná,
Posveti te v svečenika
In čuvaja Sijona.

Ti duhovstva si lepota.
Zgolj ponižnost in krotkost;
Ljubeznjivost in milota:
Ves goriš le za svetost.

Vmerje škof ko vladajoči,
Cesar sam te počasti,
Te naslednika odloči.
Na Avgsburški stolnici.

Škof postavši, vse imetje
Med uboge razdeliš,
Si preganjanim zavetje,
Za vse moliš, vse učiš.

V deželo glej! serditi
Vdari divji Hunski rod,
Cerkve plenit, ljud moriti,
Širit strah, požar povsod. —

Tu tolažiš, celiš rane,
Zbiraš ljubo čedo spét,
Cerkve zidaš pokončane,
Ves za blagor vsih si vnét.

S svetim križem bolne zdraviš,
Mnogim sveti raj odpreš;
Sovražljive — v Bogu spraviš,
Tujcem streho, jéd daješ.

Komaj pa pojenja tuga,
Sléd izginja britkih rán.
Prejšnji spet sovražnik žuga
Avgsburg z vojno je obdan. —

V stiski hudi, — otročiče
Vkažeš nesti pred altar,
Ko nedolžnost k Bogu kliče
V milost, — zgine ves vihar.

Mir ti zadnje dni zasije
Vtrujen hrepeniš serčno
V družbo Jezusa, Marije,
So plačilo presladkó.

Spolni se ti serčna želja,
Srečno zmagaš zadnji boj;
Venec večnega veselja,
Dá ti ljubi Jezus tvoj.

Blažen, milo se oziraj,
Sveti Urh! na nas od tam;

*) beri življenje sv. Urha, izdala družba sv. Mohora.

V vsih britkosti nas podpiraj,
Sveti raj kdaj sprosi nam.

Radoslav.

Greha ost zavdá britkost!

Kdor prav spozna ničevi svet,
Ki čednosti zatira cvet,
Naj k Bogu se podá!
Posvetna slast je duši past,
Jemljè človeku pravo čast —
Svet sreče nam ne dá!

Obeta svet veselje zmir,
Pa jemlje le nam dušni mir,
In vest nam obteží!
Privoliš v greh, potem zasmeh
Te spremljal bo po potih vseh —
In mir ti odbeží!

Adamu je prinesel smert,
Mu greh odvzel je lepi vert —
Presrečni paradiž!
In nam grenkost in pa slabost —
Prinesel greh je vso britkost,
In pa vsakteri križ!

Da zemlja je le tužni dol,
Da tare nas bolezen, bol,
Uzrok je temu greh;
Spominjaj nas, o božji glas,
Da greh ne bo okužil nas,
Nas vergel v smer, zasméh! —

Kako pač lep je rože kras,
Ki zbuja jo spomladni čas; —
Jo slana zamori; —
Še večji žal pa greha kal,
Ako ga nisi izruval,
Greh duši, glej, storí!

Zakrije solce nam oblak,
Če majhen prav, ali lahak,
In senca nas obdá;
Enako svit nam je zakrit
Po grehu gnade blagovit —
Greh milost odpeljá!

Kot žitno pólje, kmetu up,
Lahko razdene toče strup
V trenutku, vsaki dan:
Enako zló, še bolj hudó,
Zadelo bode te strašnó,
Če grehu si udán!

Kraljuje v hiši ljubi mir,
Kjer čednost ima svoj izvir,
Kjer čuješ božji glas; —
Al greha ost zavdá britkost,
In zginila bo vsa modrost,
Če greh obsede nas! —

Družine cele zamori,
Nečisti ogenj kjer gori,
Kjer greh se le gojí!
Ogledaj kraj, kjer mesti kdaj
Vživale ste pregrehe slaj; —
Zdaj morje tam stojí!

Potopil Bog je céli svet,
Ko čistosti je zginil cvet,
Le Noe je ostal.
Družina tudi pa tega
Je zlega bila rešena,
Je Bog ni pokončal.

Glej, zgodba kaže vsaki čas,
Da greh je šiba reš za nas,
Ki tépe prestrašnó!
O daj že Bog, da vsih nadlog
Naj rešen bil bi zémlje krog —
Izginjaj greha zló!

Kdor prav spozná ničevi svet,
Ki čednosti zatira cvet, —
Naj k Bógu se podá
Le On, ki dobri je Pastir,
Le On dá našim dušam mir: —
Svet sreče nam ne dá! *Ivan Zarnik.*

Razgled po svetu.

Avstrijansko. V Pulji je bila 4. t. m. v pričó Nj. Veličanstva oklopnica „Cesarjevič — Rudolf“ spuščena v morje. Velike so bile slovesnosti o tej priliki. Iz vse Istre so prišle poslanstva poklonit se Nj. Veličanstvu preljubemu cesarju Francu Jožefu.

Presvitli cesar so darovali 5000 gld. za Dolenjce, ki so bili 15. rožn. s točo poškodvani.

Nemško. (*V prid delavcem.*) V Düsseldorf-u je bil te dni silo tehten shod v ondotni katoliški družbeni hiši. Beseda je bila za vstanovo „društva katoliških delavskih naselb“ (Verein katolischer Arbeiter Colonien). Shod so imeli katoliški možje duhovskega in svetnega stanú. Na posebno povabilo so bili prišli tudi zastopniki Kolinskega nadškofa in škofov Trierskega in Monastirskega. Namen tega društva je tako važen, da bi ga bilo privošiti in želeti vsakemu mestu in kraju, koder žuga množiti se „proletarijat“, kakor dandanes, ko so že nekteri pritlikovski „barabe“ tako prekanjeno zviti in nadležni, da bi bili odraščeni potepuhom že lahko mojstri.

Omenjena nova družba v obrenskih pokrajinah tedaj namérja brezdelnim pa za delo zmožnim moškim oskerbovati opravilo in delo, bodi si poljsko ali drugačno delo. S tem in z nravno-verskim vplivom, z resnobnim hišnim redom hoče društvo take ljudi reševati, jih zopet k pametnemu in čednemu življenju zavračati. To zadevo hočejo obravnavati resno in obširno, pridobivati si med drugim tudi zemljišča za svoje delavce. Delal bode središnji odbor s pomočjo krajnih predstojnikov po naselbah itd. V središnjem odboru bodo po oznauovanih pravilih omenjeni škofje, ter njih pooblaščenci, od velikega shoda zvoljeni člani itd.

Priplenjenje dežel ima slabe nasledke. Štirje Alzačano-Lorenci so obsojeni zarad deželo-izdajstva. Od dveh izmed njih, Kochliu-a in Blech-a, ste soprogi ponujali 100,000 mark, da bi ju začasno izpustili: pa ne! Tudi prošnja, da bi v Strasburgu kazen dostala, je merzli Prus odbil. Prišli ste ženi poslednjič v Berlin pri cesarji milosti prosit; mislijo pa, da ne bodele dobili zamlišanja. Moža sta že odpeljana v terdnjavo Dévin (Magdeburg), druga dva — Trapp in Schiffmacher — pa v Kladsko (Glatz). Pruss tedaj hoče „exempel statuirati“ in z železom ljubezen si pridobiti. Francoska vlada je v Berlinu prosila, naj bi se voljno delalo s temi Alzaško-Lorenci, pa je malo dosegla, kakor se

vidi. „Kölner Ztg.“ méni, da to obsojenje bo tudi nevarno za framasonsko pariško ministerstvo, ker stranki maščevalcev je prilika še k večjemu rogoviljenju, s čimur bi se utegnulo ministerstvo prekucniti. Natolcljivim dušam je tudi to pomislik, da Rusija hoče zopet silo denara vzeti na posodo in iz tega namena da Rotšilda pričakujejo v Petrograd. (No, Rusija sicer že zdaj med vsimi državami ima naj večji državni dolg, Francija ni dosti zadi; Prusiji pa utegne presedati, ako se bode še dalje s tolikimi vojnimi odškodninami družih dežel pitala.)

Translitava. Kalvinar Tisza je pokazal, kaj je volitvena prostost! Vsa Hervaška ima kacic 17 mož opozicije ali res domače narodne stranke, drugo je po madjarskem kopitu. Serbi ogerski niso ne enega svojih kandidatov spravili na poslanski stol; Slovaki pa že več let nobenega svojih nimajo v zbornici, akoravno jih je nad tri milijone, in to ne raztresenih med drugimi narodi, ampak skupno prebivajočih. Podobno se godi na Ogerskem Rumunom, ki jih je čez poldrugi milijon. Sploh menda 10 milijonov nemadžarov ni zastopanih v zboru. Tolika pošastnost mora sama sebe ujesti.

Monakovo. Razni listi naznanjajo, da v kratkem bodo sv. Oče Leon XIII razglasili okrožnico do bavarških škofov z opominom, naj na to tiše, da se veronauk po šolah nikar ne zanemarja... Čas bi pač bil že, da bi se na nesrečnem Bavarskem kaj na boljše obrnilo za katoliško stvar, ter bi se tisti psevdokatoliški Lutz od protestanškega Bismarka kaj naučil in šel v Kanoso. Morebiti so kaj sprosil bavarški romarji, ki so bili pred malo tedni v Sveti deželi, v Rimu ter na premozih svetih krajih.

Rim. Znani Leon Taxil, bivši framason, je bil od sv. Očeta sprejet v lastnem zaslišanji. Delj časa so se sv. Oče z njim pogovarjali ter mu rekli, naj nadalje pero rabi v službi Božji in za sv. Cerkev.

Angleško. (*Napredovanje katoličanstva.*) Ta dežela šteje 20.000 anglikauskih duhovnov; med temi jih je 10.000 do 12.000, ki se štejejo k tako imenovani obredovniški ali ritivalski skupini, ktera se zelo bliža katoličanstvu. Prav veliko število je pa taci, ki ne ostajajo na polipoti, temuč se povračajo naravnost v naročje rimsko-katoliške Cerkve. Večkrat prineso listi zapisnik spreobrnjenecv. V poslednjem takem zapisniku, ki je prinesel spreobrnjenca k katoliški Cerkvi, so možje iz naslednjih stanov: 7 členov tajnega sovéta; 33 lordov poslancev zgoruje in njih 82 iz spodnje poslanske hiše; 1051 je plemenitnikov in bogatih meščanov, 145 iz vojaščine; med poslednjimi je 1 poljni maršal in 6 generalov; iz mornarice jih je 29; med njimi je 7 admiralov. Dalje je 48 zdravnikov, 72 sodnikov in pravdosrednikov, 12 vradnikov vojnega ministra, in 337 duhovnov. — To očitno priča, da ta Angleškem so možje višjih stanov previdni gospodje, kateri so zmožni misliti tudi na prihodnje življenje, — možje, ki išejo resnice, kajti: iz resnice je zveličanje. To se dosti obilno vidi že na Nemškem. Kdaj bode naša „inteligenca“ prišla do tega...?

I. Bratovske zadeve

molitvenega apostoljstva.

V splošnji namen so za mesec julij priporočeni v molitev

Gospodarji in posli.

Posebni nameni za mesec mali serpan (julij.)

21. S. *Arbogast.* Za srečo in blagoslov več kerščanskih dobrotnikov; zamotane in težke domače zadeve; tovarniški delavci.

22. S. *Marija Magdalena.* Spreobrnjenje več grešnic: več brezvestnih starišev.

23. S. *Liborij.* Vredniki katoliških časopisov; krepak naraščaj redovniških novincev; prav posebne zadeve.

24. S. *Kristina.* Severni misijoni; mnogo konvertitov; za versko stanovitnost mnogih odličnih oséb.

25. S. *Jakob Apostelj.* Bolniki in usmiljene sestre; neka blaznica za otroke; sirotišnice.

26. S. *Ana.* Bavarska kraljeva rodbina; kerščanske materinske bratovščine; priskerbljenje in živež mnogim potrebnim; katoliško delovanje na Češkem.

27. S. *Pantaleon.* Važne redovniške zadeve; kerščanski zdravniki; mladina na deželi.

28. S. *Nazarij.* Posvečevanje nedelj; prisilne delavnice; sloga in ljubezen v imenitnih krogih.

29. S. *Marta.* Obstaneč mnogih katoliških časopisov; dolgoletne pravde; neka vojna dušna zadeva.

30. Ss. *Abdon in Senen.* Dobra stvar na Francoskem; misijoni v vzhodnji Aziji in v srednji Afriki; vdove.

31. S. *Ignacij Lojolanski.* Jezuiti in njihovi nasprotniki; vse doposlane in še ne uslišane prošnje; v juliju zamerli udje molitvenega apostoljstva — ravno tako oni, ki umerjé naslednji mesec.

Molitve navadne.

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe in velike nesreče. — Pijanosti vdan mož za poboljšanje. — Neka bolehná dobrotnica za zdravje, če je Božja volja. — Bolna živalica, da bi se ozdravila po priprošnji sv. Antona. — Novomašniki, ki se zdaj posvečujejo ali so že posvečeni. — Veliko šolskih mladenčev za srečno izvolitev stanú.

Zahvale.

Kjer sem na priprošnjo Naše ljube Gospé zopet zdravje zadobila, štejem si v sveto dolžnost to objaviti v „Zgod. Danici.“ Naj bo Mariji Devici vedna čast in priserčna zahvala!
Jos. Kavčič.

Ker sem se že velikokrat k Mariji zatekla v stiskah in mi je tudi vselej pomagala; torej se ji priserčno zahvaljujem; bodi vedno česčena in ljubljena brezmadežna Devica Marija. Prosim Te, bodi mi vselej moja Pomočnica.
N. V.

Listek za raznoterosti.

Prihodnji torek, 12. t. m., v praznik sv. Mohorja in Fortunata, bode čast. gosp. Jan. Millar daroval prvič sv. mašo v Marijaniški kapeli. Začela se bode ob 8. Lepa slovesnost in primérna za to hišo božjo!

Angeljček, otrokom učitelj in prijatelj. Izdal Ant. Keržič. II. zvezek. — Kakor je prvi zvezek mladini napravil veliko veselje, ga bode gotovo tudi ta. Le

kupite si ga za 12 novčičev in pridno ga berite. Tudi za darila ob koncu šolskega leta — namesto podobic — je pripraven.

Slavnost zlatomašnika Einspielerja. Dne 21. avg. t. l. bode naš marljivi, zaslužni in občespoštovani pavoritelj in starosta koroških Slovencev, preč. gos. prof. Andrej Einspieler, v svojem rojstnem kraju, v Svečah v Rožni dolini, daroval zlato mašo. — V ta namen sestavil se je v Celovcu slavnostni odbor, kateremu je nalog, takoj vse potrebno ukreniti, da se priredi slavljencevim ogromnim zaslugam dostojna in primerna slavnost.

Celovec, 1. jul. 1887.

V. Legat.

Deržavni dolgovi evropejski so od l. 1870 dalje čez 40 milijard narasli, ves evropejski deržavni dolg znaša 117 milijard. Če bo tako šlo naprej, bo treba skoro prašati če je celi svet toliko vreden?.. In za kaj se naj več potrosi? Odg.: za pomočke ljudi pobijati. Vprašanje: ali ni svet terčen? Gadje, krokodili, tigri se med saboj ne moré, ne koljejo, le človek je — obdivjan — je gerši memo zveri! Kdaj tedaj pride doba mirú? Pomoček je pri Kristusovem namestniku v Rimu, ako bi ga poslušali. Hotli so pa ljudje imeti lažljivo svobodo, oprostiti ljudi vére in čednosti. Novo pravo se je oklicalo, nezavisno od Boga in njegovih večnih pravic, in kaj je doseglo? Razprežena svoboda je zdivjani konj. Rodila je ta svoboda silo, ki se zamore krotiti le s silo vojaštva, kterega bode skorej poln svet, pa še ne bo varnosti. Pomoč je v duhovni moči, v modri rabi svobode, v veri.

Prošnja do Serca Jezusovega.

Lej Serce presveto, Te ljubim gorkó! —
Res, ljubim Te vedno, goreče, serčno! —
Brez Tebe na svetu trenutek živeti,
Volila bi tisočkrat rajše umreti.

Brez Tebe radósti sercé ne pozná,
Neskončno je srečno, če Tebe imá!
Ti vir prebogati nezmérne sladkosti,
Brez Tebe nemir je, nesterpne britkosti.

Oj božje, presveto, presladko Sercé,
Neskončne ljubezni plamteče za-mé!
Po volji mi Božji daj vedno ravnati,
In v rani presveti mi sladko zaspati! —

S. M. Bonavent.

Dobrotni darovi.

Za študentovsko kuhinjo: Č. g. župnik Fr. Eržen 2 gld. — Čast. g. župnik Ant. Hočevnar Št. Joški zopet letos „1 tolar za naj boljšega študenta dijaške kuhinje.“ (Op. Prav dobra misel; oddal se bo lahko, ker tako kaže, da letos so po večem prav dobro izdelali in blezo bomo imeli tudi lepo število odličnikov. Bog poverni torej Vam in vsim dobrotnikom tisučerno tolike dobrote! Prihodnjič kaj več. Vr.) — Čast. g. župnik Jož. Jaklič 3 gld. — A. St. 2 gld. — Č. g. Šimon Kosmač 2 gld. — Neimenovana 50 kr. — Č. g. M. P. 3 gld. — Blaga družbica na Rožniku 4 gld. 45 kr.

Za sv. Očeta: Č. g. M. P. 3 gld. — G. D. Brodnik 1 šmarni terdnjak = 2 gld. — Slavina po č. g. župniku Jan. Sajovicu 11 gld. — Št. Lorenc ob Tem. 8 gld. po č. g. župniku Ant. Hočevarji.

Za Marijanišče: N. V. 50 kr. — Č. g. župn. Jan. Brence 2 gld. — Preč. g. župn. Ant. Zarnik 15 gld.

Za Danski misijon: Neimenovana dobrotnica 50 kr. N. V. 50 kr. — A. St. 2 gld.

Za uboge s točo poškodovane Dolenjce: Č. g. župnik Jož. Jereb 2 gld. — Milgsp. prošt dr. A. Jarc 10 gld.

Za varhe Božjega groba v Jeruzalemu: Č. g. župnik Fr. Eržen z Zaliloga 2 gld.

Za zvonove v Sarajevem: Po preč. gosp. kan. Ant. Urbasu 1 gld.

Za cerkev Jezusovega presv. Serca: Iz Črnega verha po č. g. Iv. Ambrožu 8 gld. 70 kr.

Za odkupovanje zamurcev Dahomejcev: G. Fr. Omejjic 1 gld.

Za usmiljene Sestre v Adrijanopolu: A. St. 1 gld.

Pogovori z gg. dopisovalci.

G. Iv. L—č v P.: Naročnina oddana založništvu. Pozdravljeni.

Vabilo

k naročevanju na drugo polovico 40. tečaja katoliškega lista z imenom:

„ZGODNJA DANICA.“

Ni lahka reč, kake 60—ali večkrat „Vabilo“ za naročevanje na časnik pisati. Znana je blagim Slovincem „Danica,“ znan njen namen in prizadevanje, znano njeno obširno polje; torej samo ponavljamo prošnjo, rekoč:

Kratko naše je vabilo,
Naj bi toljko več teknilo;
Vsak prebira naj „Danico,“
Zvedil 'z nje bo le resnico;
To je zvezdá, ki v nebó
K Bogu mu kazala bo.

Naročnina znaša:

Za celo leto po pošti 4 gld 60 kr.

„ pol „ „ „ 2 „ 40 „

V tiskarni primeroma 4, — 2, — 1 gld.

Za prinašanje na dom se plača 40 kr. na leto. Za spremenjenje napisa med letom 15 kr. Naročnina naj se po naj cenejši poti poštnih nakaznic pošilja pod naslovom: „Blaznikova tiskarna Vredništvo in založništvo.“

v Ljubljani“.